

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Vtrum liber vitæ sit idem quod prædestinatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

ARTICVLVS III.

Vtrum liber vitæ approprietur filio.

TERCIO Queritur, Vtrum liber vitæ approprietur filio. Et vñ quod non. liber. n. vitæ ad vitæ pertinet, quæ attribuitur Spiritui sancto in scripturis. Ioan. 6. Spiritus est, qui viuificat. ergo, & liber vitæ Spiritui sancto appropriatur, & non filio.

¶ 2 Præ. Principium in vnoquoque potissimum est. sed pater dicitur caput, sicut principium libri, vt patet in Psal. In capite libri scriptum est de me. ergo pater appropriari debet nomen libri.

¶ 3 Præ. Illud in quo aliquid scribitur, habet proprie rationem libri: sed in memoria dicitur aliquid scribi. ergo memoria habet rationem libri: sed memoria appropriatur patri sicut intelligentia filio, & voluntas Spiritui sancto. ergo liber vitæ debet patri appropriari.

¶ 4 Præ. Caput libri pater est: sed in capite libri, vt in Psal. habetur, scribitur de filio. ergo pater est liber filij, & sic patri debet appropriari.

SED CONTRA, Aug. dicit, quod liber vitæ est scientia Dei: sed scientia filio appropriatur. 1. Corin. 1. Christum Dei virtutem, & Dei scientiã. ergo & liber vitæ filio appropriatur.

¶ 2 Præ. Liber representationem importat sicut speculum, & imago, & character, & figura: sed omnia ista filio appropriantur, vel attribuuntur. ergo & liber vitæ filio appropriari debet.

RESPON. Dicendum, quod appropriari nihil est aliud, quam commune trahere ad proprium. Illud autem, quod est commune toti trinitati, nõ potest trahi ad proprium alicuius personæ, ex hoc quod magis vni personæ, quam alij cõueniat: hoc inæqualitati personarum repugnaret: sed ex hoc quod id, quod est commune, maiorem habet similitudinẽ ad id, quod est propriũ personæ vnius, quã cum proprio alterius. sicut bonitas habet quandã conuenientiam cũ proprio Spiritui sancti, q̃ procedit, vt amor, (est n. bonitas obiectũ amoris) & similiter potentia appropriatur patri: q̃a potentia inquantũ huiusmodi est quoddam principiu: patri autem proprium est esse principiu totius diuinitatis, & eadem rõne sapientia appropriatur filio: quia habet conuenientiam cum proprio eius. procedit n. filius a patre, vt verbũ quod nominat processionem intellectus. vnde cum liber vitæ ad notitiam pertinet, filio appropriari debet.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod quãuis vitæ approprietur Spiritui sancto: tamen vitæ cognitio appropriatur filio. hanc autem liber vitæ importat.

AD SECVNDVM dicendum, quod pater dicitur caput libri, non quia sibi ratio libri magis conueniat quam filio: sed quia filius cui appropriatur liber vitæ a patre oritur.

AD TERTIVM dicendum, quod non est inconueniens aliquid appropriari diuersis personis rõne diuersa, sicut donũ sapientiæ appropriatur Spiritui sancto inquantum est donum: omnis n. doni principiu est amor, sed appropriatur filio inquantum est sapientia. Et similiter memoria appropriatur patri inquantum est principium intelligentiæ: secundum autem quod est quoddam potentia cognitua appropriatur filio, & hoc modo dicitur in memoria aliquid scribi: & sic memoria potest habere rationem libri, vnde & liber magis appropriatur filio, quam patri.

A AD QVARTVM dicendum, quod quãuis liber approprietur filio, tamẽ et cõuenit patri cum sit cõmune non proprium, & ideo non est inconueniens, si in patre aliquid scribi dicatur.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum liber vitæ sit idem quod prædestinatio.

QVARTO Queritur, Vtrum liber vitæ sit idẽ quod prædestinatio. Et videtur qd sic. Aug. enim dicit quod liber vitæ est prædestinatio eorum, quibus debetur vita eterna.

¶ 2 Præ. Tributa diuina per effectus eorum cognoscimus: sed idem est effectus prædestinationis & libri vitæ. scilicet finalis gratia, & gloria. ergo idem est prædestinatio, & liber vitæ.

¶ 3 Præter. Quicquid dicitur Metaphorice in diuinis, oportet reduci ad aliquid dictũ proprie: sed liber vitæ dicitur Metaphorice in diuinis. ergo oportet ad aliquid proprie dictum reduci: sed non potest ad aliquid magis proprie dictum reduci, quã ad prædestinationem. ergo idem quod prius.

SED CONTRA, Liber dicitur ex eo, quod in eo aliquid scribitur: sed ratio scripturæ ad prædestinationem non pertinet. ergo prædestinatio non est idem quod liber vitæ.

¶ 2 Præ. Liber de sui ratione nullam causalitatem importat respectu eorum ad quæ dicitur, prædestinatio autem importat. ergo non est idem prædestinatio cum libro vitæ.

RESPON. Dicendum, quod sicut ex dictis patet, liber vitæ dicitur in diuinis ad similitudinẽ scripturæ, per quam princeps ciuitatis dirigitur in admittendis, vel excludendis a ciuitatis suæ consortio: hæc autem scriptura inter duas operationes media inuenitur. Sequitur n. determinationem ipsius principis, qui dicit eos, quos vult admittere ab his, quos excludit, & præcedit ipsam admissionem, vel exclusionem. Scriptura autem prædicta nõ est, nisi representatio suæ prædestinationis: ita etiam & liber vitæ nihil aliud est quam quoddam conscriptio diuinæ prædestinationis in mente diuina. Prædestinatio n. prædestinat eos, qui sunt ad vitam gloriæ admittendi. huiusmodi autem prædestinationis notitia semper apud Deum manet, & hoc quod est cognoscere se prædestinasse aliquos, est suam prædestinationem in eo esse scriptam, quasi in libro vitæ. liber autem vitæ, & prædestinatio formaliter loquendo non sunt idem, sed materialiter est liber vitæ ipsa prædestinatio: sicut dicimus, quod liber iste, materialiter loquendo, est doctrina Apostoli, quia doctrina Apostoli in eo conscripta continetur. Et hoc modo loquitur Aug. cum dicit, quod liber vitæ est prædestinatio.

VND E patet responsio ad primum.

AD SECVNDVM dicendum, quod quãuis eundem effectum respiciant liber vitæ, & prædestinatio, non tamen eodem modo, sed prædestinatio respicit illum effectum immediate: liber autem vitæ mediante prædestinatione, sicut et in aia sunt rerum similitudines immediate: sed in libro conscribuntur signa vocum, quæ sunt notæ passionis in anima, & ita liber mediate est signum rei.

AD TERTIVM dicendum, quod liber vitæ ad aliquid proprie dictum in diuinis reduci potest. hoc autem nõ est prædestinatio: sed prædestinationis cognitio, quia Deus aliquos se prædestinasse cognoscit. Ad ea quæ contra obijciuntur, non est difficile respondere.

1. par. q. 24. art. 1. 20. De ciuit. Dei cap. 15. in hinc 10. 5.

Art. 1. huius quæst.

20. de Ciuit. Dei, cap. 15. in hinc 10. 5.